

زندهباد کارخانه

آیدین باقری

محمد مالجو

جستار - عکس مستند اجتماعی | ۱ |

دبیر مجموعه: آیدین باقری

جستار: محمد مالجو

عکسها: آیدین باقری

چاپ نخست: تابستان ۱۴۰۰

شمارگان: ۷۰۰ نسخه

طراح یونیفرم: بتی بریران

صفحه آرایی: نشر اختران

لیتوگرافی: پارسیان

چاپ: لیماک

زنده باد کارخانه |

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۷-۲۷۸-۱

مستند عکس چاپ و نشر این اثر محفوظ و در اختیار نشر اختران است.

کارگر جنوبی، خیابان روانمیر، پلاک ۵۲، طبقه ۱ - تلفن: ۶۶۴۱۳۲۵-۰۲۱

کتابفروشی اختران: تهران، میدان انقلاب، نبش بازارچه کتاب، پلاک ۸۳ - تلفن: ۶۶۴۱۱۴۲۹ - ۶۶۴۶۲۲۸۲-۰۲۱

Website: www.akhtaranbook.ir

Email: akhtaranbook@yahoo.com

Telegram: akhtaran

Instagram: akhtaranpub

سرشناسه: باقری، آیدین، ۱۳۷۰

عنوان و نام پدیدآور: زنده باد کارخانه/ آیدین باقری، محمد مالجو.

مشخصات نشر: تهران: اختران، ۱۴۰۰ | مشخصات ظاهری: ۹۶ ص: ۱۶/۵ × ۲۲ سم؛

فروست: جستار - عکس - مستند اجتماعی؛ ۱.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۷-۲۷۸-۱ | وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: گروه کارخانجات نسترن چینی - مصور - کارخانه‌ها - ایران - قم - عکسها

موضوع: Factories - Iran - Qom - Photographs

شناسه افزوده: مالجو - محمد، ۱۳۵۱

رده بندی کنگره: ۵/TS۲۹۹ | رده بندی دیویی: ۳۳۸/۴۷۶۷۲۲۰۹۵۵ | شماره کتابشناسی ملی: ۷۶۶۲۵۵۷

فهرست

پیش‌گفتار | ۷

بازنمایی کارخانه از اکنون تا آینده | محمد مالجو | ۱۳

زنده‌باد کارخانه | آیدین باقری | ۲۹

پیشگفتار

آیدین باقری - دبیر مجموعه

جامعه کجاست؟ پدیده‌ها کجا هستند؟ شاید طرح چنین پرسشی در ابتدا اندکی ساده‌انگارانه و تا حدی پیش‌پاافتاده جلوه کند اما مقصود متهم کردن عملکرد نظام دانش در اهمال‌کاری یا برجسته کردن نقاط ضعف آن نیست. گمان می‌کنم تمامی پژوهشگران عرصه علوم انسانی تا امروز تلاش کرده‌اند تا در مواجهه با پدیده‌ها و مسئله‌مندی‌های برآمده از سوژه‌هایی که امکان به‌کارگیری انواع روش‌ها و تکنیک‌های تحقیق، توصیف و تفسیر را در بر داشته‌اند، تصویری از وضعیت را در ذهن مخاطبان‌شان خلق کنند یا دست‌کم امکان تخیل آن را فراهم سازند، اما اکنون به نظر می‌رسد تدقیق در گفتار و نوشتار لزوماً به معنای توفیق یافتن در انتقال تمامی مختصات سوژه‌های اجتماعی نیست و شاید اساساً تأکید بر این رویه مشخص به گسست جدی میان امر ذهنی و عینی منتهی شده باشد که لاجرم به ناپدیداری یا عدم تطبیق آن‌چه می‌بینیم با آن‌چه بیان و در این رهگذر تحلیل می‌کنیم منتهی شده است. اگر این پیش‌فرض را بپذیریم که اکنون ما، به واسطه اشباع اطلاعات در اعم فضاها، رسانه عکاسی و عکس را به راهی سریع برای درک هر پدیده و قالبی فشرده برای سپردن به حافظه تبدیل کرده است، آن‌گاه می‌توان این پرسش را هم مطرح کرد که آیا تمامی قشرها یا طبقات اجتماعی امکان بهره‌مندی یکسان در منطق توزیعی بازنمایی را خواهند داشت؟ در نسبت با پدیده‌ها و فضاهای عمومی و غیره چطور؟ اساساً کدام‌یک از تصاویر قرار است توضیح‌دهنده یا تثبیت‌کننده آگاهی تاریخی جمعی ما باشد؟